सुखेन तस्य सरसः समीपं जगाम । ततो मन्थरो दूरादवलोक्य लघुपतनकस्य यथोचितमातिथ्यं विधाय मूषिकस्याप्यतिथिसत्कारं चकार ।

यतः । गुरुरग्निर्द्विजातीनां वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ।
पतिरेको गुरुः स्त्रीणां सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ॥ १०१ ॥

5 वायसोऽवदत् । वयस्य मन्थर सविशेषमस्मै पूजां विधेहि । यतोऽयं पुण्यकर्मणां धुरीणः कारुण्यरत्नाकरो हिरण्यको नाम मूषिकराजः । एतस्य गुणस्तुतिं जिह्वासहस्रेण द्वितीयेनापि सर्पेश्वरो न कदाचित् कर्तुं समर्थः स्यात् । इत्युक्त्वा चित्रग्रीवोपाख्यानमुपवर्णितवान् । मन्थरः सादरं हिरण्यकं संपूज्याह । अत्रात्मनो निर्जनवनावस्थानकारणमाख्यातुमर्हसि ।

10 हिरण्यकोऽवदत् कथयामि श्रूयतां । अस्ति चम्पकाभिधानायां नगर्यां
Fab. V. परिव्राजकावसथः । तत्र चूडाकर्णो नाम परिव्राजकः प्रतिवसति । स च भोजनावशिष्टभिक्षान्नसहितं भिक्षापात्रं नागदन्तकेऽवस्थाप्य स्वपिति । अहं च तदन्नमुत्प्लुत्य प्रत्यहं भक्षयामि । अनन्तरं तस्य प्रियसुहृद्वीणाकर्णो नाम परिव्राजकस्तत्र समायातः । तेन सह नानाकथाप्रसङ्गावस्थितोऽपि

15 चूडाकर्णो मम त्रासार्थं जर्जरवंशखण्डेन भूमिमताडयत् । वीणाकर्ण उवाच । किमिति मम कथाविरक्तोऽन्यासक्तो भवान् । चूडाकर्णो वदति । भद्र नाहं विरक्तः किंतु पश्यायं मूषिको ममापकारी सदा पात्रस्थं भिक्षान्नमुत्प्लुत्य भक्षयति । वीणाकर्णो नागदन्तकमवलोक्याह । कथं मूषिकः स्वल्पबलोऽयमेतावद्दूरमुत्पतति । तदत्र केनापि कारणेन भवितव्यं ।

20 तथाचोक्तं । नाकस्माद्युवती वृद्धं केशेष्वाकृष्य चुम्बति ।
पतिं निर्दयमालिंग्य हेतुरत्र भविष्यति ॥ १०२ ॥

Fab. VI. चूडाकर्णः पृच्छति कथमेतत् । वीणाकर्णः कथयति । अस्ति गौडविषये